

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

62 Clerus, plebs, princeps, hic eligit, hæc petit, hic vult.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

¹ ¶ Cleri] Hinc usque ad ver. Tunc sunt addita ex orig. &
referuntur infra 63. cap. cler.

C. XIV. PALEA. I

IN a ordinatione præpositi illa semper consideretur ratio, ut hic constituantur, quem sibi omnis concors congregatio secundum timorem Dei, sive etiam pars congregationis (quamvis parva) seniori consilio elegatur. Vix autem merito & sapientia eligatur, qui ordinandus est, etiam ultimus fuerit in ordine congregationis. Quod si etiam omnis congregatio vitiis suis (quod ab sit) contentientem personam pari consilio elegerit, & virtus ipsa aliquatenus in notitiam Episcopi, ad cuius diocesis pertinet locus ipse, vel b. ad alios vicinos præpositos, vel Christianos clarerint; prohibetur pravorum prævalere contentum, & domui Dei constituant dignum dispensatorem.

¹ ¶ Palea] Hac palea abest ab omnibus vetustis exemplariis Gratiani, quae sunt collata. Exeat autem in regula S. Benedicti, & quae nomina sunt emendata.

C. XV. q. De eodem.

Item Gregorius clericorum & nobilium curibus Neapolitanus, l.8. reg. epist. 40.

STUDII vestris sit, etiam aliud, qui aptus sit, providere, ut d. si forte Petrus, quem a vobis electum afflitis, huic ordinis non videatur idoneus, sit in quem e se vestra declinare possit electio. Nam grave cleri illius erit opprobrium, ut si hic fortasse approbatus non fuerit, aliud se dicant, qui eligi debeat, non habent.

C. XVI. q. De eodem.

Item Gregorius Barbaro Episcopo, lib. 1. epist. 16.

Obitum f. Victoris Pannormitana civitatis antistitis directa relatio patet. Quapropter visitationis deputata ecclesiæ fraternitatii tua operam solenniter delegamus. Quam ita te convenient exhibere, ut nihil de proventionibus clericorum, redditu, ornatu, ministeriis que, vel quicquid est in patrimonio ejusdem, a quoquam præsumatur ecclesiæ. Et ideo dilectione tua ad prædictam ecclesiæ præparabit, & assiduis adhortationibus clericorum, plebemque ejusdem ecclesiæ admoneat festiner, ut remoto studio, uno eodemque conuento tali sibi præficiendum expertant sacerdotem, qui & tanto ministerio dignus valeat reperiri, & à venerando canonibus nullatenus respiciatur. Qui dum fuerit postulatus, cum solennitate decreti, omnium subscriptionibus robatoriæ & dilectionis tua testimonio literarum ad nos sacrandis, occurrit. ¶ Commonemus & etiam fraternitatem tuam, ut nullum de altera eligi permittas ecclesiæ; nisi forte inter clericos ipsius civitatis, in qua visitationis impeditum officium, nullus ad Episcopatum dignus (quod evenire non credimus) potuerit inveniri: provisus ante omnia, ne ad hoc i. enusliber conversatio nis, vel meriti laice persona aspirare præsumant; ne & conatus eorum habeatur inefficax, & in periculum ordinis tui (quod ab sit) incurras. Monasteria autem si qua sunt in ipsius constituta parochia, sub tua cura, dispositioneq., quoque illic propriis fuerit ordinatus Episcopus, esse concedimus.

¹ ¶ Ne ad hoc] Semita clausula est etiam eodem lib. proxima epist. 17. & lib. 2. indit. 10. epist. 19. Benenato Episcopo, & epist. 26. Ioanni Episcopo Syllaceno, & lib. 7. indit. 2. epist. 25. Fortunato Episcopo Neapolitano. Ex quibus locis, collatis veteribus codicibus baron episcopularum, emendamus est hic locus, ut non multum discrepet ab antiqua lectione Gratiani. Verum in recentioribus editionibus episcopularum B. Gregorii in epistolabili citata legitur, ne ad

a. Ex regula S. Benedicti, cap. 64. b. vel abbatibus vel Christianis vacans clarerint. c. Ans. lib. 6. c. 44. d. Visitori huc ordinis hunc videatur idoneus.] orig. e quo.] orig. f. lo. diac. l.3. c. 22. Deinde p. t. Ans. l.6. c. 26. g. Peby. ibid.

id cuiuslibet conversationis vel meritlaicam personam aspirare permitras.

C. XVII. q. De eodem.

Item Pelagius Papa Euclero Narbonensis Episcopo.

Catinensis a ecclie visitationem tibi injungimus, cuius Episcopum de hac luce transisse suscepimus clerico relatione didicimus. Impossibile enim est, ut nos in provincia illa duntaxat in Syracuse partibus alii cuilibet causas, qua ad Deum pertinent, committamus, nisi forte talem per te Deus nunc in Catineni ecclie eligere voluerit, de cuius conscientia possimus esse securi, ut at labores istos paulum removere possumus. Mox ergo dilectio tua ad supradictam Catinensem eccliam pergit, & hominem de clero, qui nec uxorem habeat, nec filios, nec crimen aliquod canonibus innicium, eligi cum auxilio Dei compellat, atque suadeat: & statim eum ad ubi Romanam cum decreto, & testificatione relatione transmittat.

C. XVIII. q. Qui in Episcopum eligitur, non sit reus crimini, quae facta lex morte puni.

Item Gregorius Papius Episcopo, lib. 19. epist. 15.

Bene novit fraternitas vestra, quam longo sit tempore Aprutium & pastorali sollicitudine destitutum est: ubi diu quiescivimus quis ordinari debuit, & nequam potuimus inventire. Sed quia Opportunitas in moribus suis, in psalmodia studio, in amore orationis valde laudatur, & religiosam vitam omnino agere dicunt: hunc volumus, ut fraternitas vestra ad felicitate venire, & de anima sua admoneat, quatenus in bona studiis crebat. Et si nulla ei criminis, quæ per legem nostra regulam morte multanda sunt, obviant, tunc horundus est, ut vel monachus, vel a nobis subdiaconus fiat: & postulat temporis, si Deo placuerit, ipse ad pastoralē curam debeat promoveri.

Cui autem visitatio injungitur, nisi de rebus ejusdem ecclie quaque presumat patiaratur.

C. XIX. q. Non patiatur a quoquam presumo de rebus ecclie, cuiusque fuerit injuncta visitatio.

Unde Gregorius Gaudencio Episcopo, l.4. epist. 12. seu cap. 30.

Quoniam d. Festus Capuanus ecclie Episcopus in Romana civitate positus de hac luce migravit, cura nobis fuit (qua universis ecclesiis a nobis impenditur) ut fraternitatem tuam praesentia scripta dirigere, ut memorante ecclie visitator accedas: sic tamen, ut nihil de proventionibus e. clericorum, redditu, ornatu, ministeriis que, vel quidquid præfati loci esse patuerit, a quoquam presumat patiaris; sed omnem vigiliam, atq; cautelam circa clericum, plebemq; ejusdem ecclie exhibeas, convenient, ut in vigiliis, obsequioq; ecclesiastico sedulac devote debuit derivere.

DISTINCTIO LXI.

Breviter, monstrum est, ex quibus ordinibus in quoque partem sunt eligendi. Non videndum est, a quibus sed eligendi, & conferrandi. Elecio clericorum est, i. populo plebis.

¹ ¶ Est] In vulgaris codicibus sequebatur, consensus principis. In manu scriptis vero partim legitur, consensus plebis partim petitio plebis: atq; ita est emendatum.

C. I. q. Non sunt habendi inter Episcopos, quae nec a clericis eliguntur, nec a plebeis experuntur.

Unde Leo Papa Rufio Narbonensis Episcopo, epist. 60. al. 92. c. 1.

Nulla ratio finit, ut inter Episcopos habeantur, qui

a. Peby. ibi. Ans. lib. 6. c. 44. b. Aprutium civitatem orig. c. destinata,] orig. d. Ans. l.5. c. 12. e. al. provectionib. f. Peby. l.2. tit. 1. Bore. l.1. c. 2. Ans. l.6. c. 73. Ivo p. s. c. 65.

nec à clericis sunt electi, nec à plebeis expetiti, nec à provincialibus & Episcopis cum metropolitani iudicio consecrati. Vnde cum sepe quatuor de malè accepto honor nascatur, quis ambigat nequam istis scilicet tribendum, quod nec & docetur sive collatum? Si qui autem clericis ab istis pseudoepiscopis in eis ecclesiis ordinari sunt, &c. Ut infra in causa simoniacorum.

C. II. ¶ Populus non debet praetare, sed subservi.
Item Calixtinus Papa ad Episcopos Apuliae & Ca-

loria, epist. 3. c. 3.

Docendus est populus, non legundus; nosque, si nesciunt, eos quid licet, quidve non licet, commone, non his confundim prabere debemus. Quisquis vero conatus fuerit tentare prohibita, sentia censuram fidei Apostolicae minime defutram. Quia enim sola admunitionis autoritate non corrigimus, necesse est, ut per severitatem congruentem regulis vindicemus. Per rotas ergo hoc, qua proprii rectoribus carent ecclesias volumus innocescat, ut nullus sibi aliqua spe forsitan blanditus illudat.

Nisi autem canonice electus fuerit, confermarum debet.

C. III. ¶ Non conferetur in Episcopum, nisi
canonicis electis.

Vnde Calixtus Papa II.

¶ Nullus in Episcopum, nisi canonice electum consecret.

Quod si presumptum fuerit, & consecratus, & consecratus ab aliis recuperationis spe deponatur.

DISTINCTIO LXIII.

Aie vero nullo modo se debent inservire electioni.

C. I. ¶ Laici electione Pontificis non
se inforant.

Vnde Hadrianus Papa in 8. synodo Constantino-

poli sub ipso celebrata.

¶ Nullus d laicorum principum, vel potentum semet inforat electioni aut promotioni Patriarchae, Metropolitae, aut cuiuslibet Episcopi: ne videlicet inordinata hinc, & incongrua fiat confusio, vel contentio, præterim cum nullam in talibus potestate, quemquam potestativorum, vel ceterorum laicorum habere conveniat, & infia. ¶ Quisquis autem secularium principum, & potentum, vel alterius dignitatis laicus adversus communem & consonantem, atque canonican electionem ecclesiastici ordinis agere tentaverit, anathema sit, donec obediatur, & consentiat, quidquid ecclesia de electione, & ordinatione proprii praefulsi se velle monstrarerit.

¶ Hic citantur partes quadam vigesimi secundi canonis octavae, sub Hadrianis Pape II. habite, & ab Anselmo bibliothecario latitante donatae.

C. II. ¶ De codem.

Item ex octava synodo, actione prima.

Hadrianus & Papa secundus (quod Nicolaus praedecessor eius disposuerat) missis suis, Donatum sciillet Hostiensem Episcopum, & Stephanum Neopentinum Episcopum, & Maximinum diaconum fandus Romanus ecclesia, ad Basilium Imperatorem, & ad filios eius Constantium, & Leonem Augustos, Confiantinopolim rexist, cum quibus & Anatolius bibliothecarius Romanae sedis, utrinque lingua, græca & latina peritus rexist: & synodo congregata (quam octavam universaliter synodus illuc convenientes appellarerunt) exortum schismatis Iguattii depositione, & Photii ordinatione,

a. al. comparsialibus: b. al. a. c. Infr. 1. q. 1. c. figura. Epist. lib. 6. tit. 1. Burch. l. 15. c. 13. Ivo p. 16. cap. 74. Deuidedit. p. 1. d. In Pontificali est mentu hujus decreti. Ansel. lib. 6. cap. 23. & 72. Ivo part. 1. 22. Pann. l. 3. c. 8. Deuidedit. p. 1. f. c. proximo. Poly. l. 2. tit. 1. g. Ansel. l. 6. c. 22. Ivo p. 5. c. 22. Pann. l. 3. c. 8. Deuidedit. p. 1. Poly. l. 2. tit. 1.

sedaverunt, Photium anathematizantes, & Ignatium restituentes. In qua sic statutum est: Consecrationes & promotiones Episcoporum concordans prioribus conciliis, clericorum electione, ac decreto Episcoporum collegii fieri, sancta hac & universalis synodus diffinit, & statuit: atque iure promulgar neminem laicorum principum, vel potentum semet inferere electioni, vel promotioni Patriarchae, vel Metropolitæ, aut cuiuslibet Episcopi: ne videlicet inordinata hinc & incongrua fiat confusio vel contentio; præterim cum in talibus nullam potestatrem quenquam potestativorum, vel ceterorum laicorum habere conveniat: sed sibi, & attendere sibi, usquequo regulariter à collegio ecclesia sufficiat finem electionis summi Pontificis. Si vero quisquam laicorum ad contractandum, & cooperandum invitatur ab ecclesia, licet hujusmodi, cum reverentia, si forte voluerit, obtemperare se afeſcentibus. Taliter enim dignum pastorem sibi regulariter ad suam ecclesia & salutem promovere n.

I. ¶ Promover. Si hic addatur ver. Quisquis: ex capite antecedente, erit integer. 22. canon. 2. synodi. In vulgaris sequetur vox, cletus, quo in veteribus est glossa interlinearia.

C. III. ¶ Electioni Episcoporum Imperator
interfere non debet.

Item ex historia tripetrita, lib. 7. c. 8.

Valentianus d Imperator veniens ab oriente ad Hebreas partes (ut referit historia ecclesiastica) mortuo Auxentio, Ariana perfida magistro, qui Mediolanensem ecclesiam, ut lopus dilaniaverat, cum vellet catholicum, Deo ordinante, ibi consecrare Episcopum, evocans Episcopos, huc eis locutus est: Nolis aperte, cruditi quippe divinis eloquuis, qualem oporteat esse Pontificem, & quod non deceat cum verbo solo, sed etiam conversatione gubernare subjectos, & tortus semper ipsum imitatore virtutis ostendere, testemque doctrinae conversationem bonam habere. Talem itaque in pontificali constituite sedem, cui & nos, qui gubernamus Imperium, sincere nostra capitula submittamus, & ejus monita, dum tanquam homines deliquerimus, necessariò velut curantis medicamenta suscipiamus. Hac cum dixisset Imperator, petiit synodus, ut magis ipse decerneret facti & prius existens. Atille, super i vos est, inquit, talis electio. Vos enim gratia divina potiti, & illo splendore fulgentes, melius poteritis eligere. Tunc fæderes egressi, de Episcopali sedetraerant. & infra. ¶ Cum autem ordinatione divina Ambrosius nondum baptizatus, electus fuisset, exultans Imperator ait: Gratias ago tibi Domine Deus omnipotens, & salvator noster, quoniam hunc virum ego quidem commiseram corpora, tu autem animas, & meam sententiam offendisti rux justitia convenire. Cumque sanctus Ambrosius contristaretur de hoc quod acciderat (ut idem ipse in suis epistolis & scribit) confortavit eum Imperator, & ait: Noli timere, quia Deus, qui te elegit, semper te adjuvabit, & ego adiutor & defensor tuus (ut meum ordinem decet) semper existam.

I. ¶ Super vos] Vera electio est, supra nos. ut in orig. p. 22. Sed ob glossam non est restituta.

C. IV. ¶ Autoritate apostolica, non regis favore:
Episcopus est eligendus.

Item Nicolaus Papa I. Loratio Reg.

Potesticias, quia relatum est nobis, quod quicunque ad Episcopatum in regno tuo provehendus est, non nisi faventib[us] tibi permittas eligi. Idcirco apostolica autoritate sub divini iudicij obtestatione injungimus

a. Promotiones & consecrationes.] orig. b. al. concertandum.] orig. & alii collecti. c. al. & ecclesia. d. Caput est collectio arbitrii compositionis. e. In epist. ad Verbenenses.